

til Prøvelse, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, hvad iøvrigt næppe er undgaaet Nogens Sagtagelse, at disse Forhandlinger have været af en høist eiendommelig Natur. Efter den Stilling, Regjeringen har indtaget til disse Forhandlinger, og da for en stor Deel de selsamme Personer, der have deeltaget i dem, vare dybt indviklede i Forhandlinger om det selsamme Spørgsmaal i en anden Forsamling, er det meget let forklarligt, at disse Forhandlinger ikke ere førte med nogenfømhelst Interesse, jeg kan næsten sige med nogen Alvor. Der er med stor Interesse og stor Alvor ført Forhandlinger om dette Spørgsmaal, og de ere endnu i fuld Gang, men det er ikke under dette Lovudkast, at de have fundet Sted, idet man uden Tvivl fra alle Sider er gaaet ud fra den Forudsætning, at det var høist sandsynligt, at de her ingenfømhelst practisk Betydning vilde faae. Jeg troer, at den samme Erfarening vil gjentage sig her i Thinget, jeg troer ikke, at der om dette Lovudkast, dersom det nyder Fremme her i Salen og nu, vil foregaae nogen alvorlig Forhandling, og jeg vil i alt Fald for mit Vedkommende ikke finde mig foranlediget til at deeltage i en saadan, samtidig med at jeg paa et andet Sted har fuld og rigelig baade Leilighed, Opfordring og Forpligtelse til at gjøre mine Anskuelser i saa Henseende gjældende. Jeg vil derfor, da det høie Thing igaar har besluttet, at Sagen skulde komme paa Dagsordenen idag, henstille, om det ikke vilde være rigtigst nu at standse Forhandlingerne ved at henvise Sagen til et Udvalg. Dette vil ikke være til Hinder for, saasnart der kan foreligge et practisk Motiv til for Alvor at tage fat paa Forhandlingen derom, da atter at drage Sagen frem. Mit Forslag gaaer altsaa ud paa at standse nærværende Forhandling og henvise Sagen til et Udvalg.

Formanden: Dersom jeg har forstaaet det ærede Medlem rigtigt, foreslog han at standse første Behandling og henvise Sagen til et Udvalg. (Lehmann: Ja!) Sagens første Behandling er saaledes foreløbig standset, og der foreligger nu kun til Forhandling, hvorvidt Sagens første Behandling skal standses, og Lovforslaget henvises til et Udvalg.

B. Christensen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

B. Christensen: Det er ikke forekommet de Mange i Salen, der med mig have ønsket denne Sag fremmet, enten i og for sig ønskeligt eller fornødent, at den skulde undergives Behandling i et Udvalg; thi, er nogen Sag bekjendt for Alle, saa turde det være denne. Smidlertid, da det nu er en hæbdet Skik, navnlig i dette Thing, at vigtige Sager behandles i Udvalg, og saaledes sikkes den fornøvede Omhyggelighed, som derved kan komme tilstede, er jeg overbevist om, at vi ikke vilde modsætte os et Udvalgs Nedsættelse i Almindelighed; men jeg kan ikke billige og heller ikke tiltræde den ærede sidste Talers Forslag om at standse første Behandling og henvise Sagen til et Udvalg. Da en anden Fremgangsmaade, uden at medføre nogen Skade, under mange Eventualiteter kan have en gavnlig Virkning for det Formaal, der er saavel mit som mange af mine politiske Venners, kan jeg ikke indsee, at man med Villighed kan forlange selve første Behandling af Sagen standset for at faae dette Udvalg nedsat. Jeg maa meget mere ønske og forlange, at nærværende første Behandling fortsættes, idet jeg samtidigt erklærer, at jeg nærer det Haab, at mine Venner ikke vilde modsætte sig, men samtykke i et Udvalgs Nedsættelse, naar Obergangen til anden Behandling er besluttet.

Bloug: Da jeg af den ærede sidste Talers Udtalelser maa slutte, at de ærede Medlemmer, efter hvis Dnsse denne Sag er fremmet, ere villige til at behandle den med den Omhyggelighed, som den ganske vist efter sin Natur fortjener, ved at nedsætte et Udvalg, naar første Behandling er sluttet, skal jeg tillade mig at anmode den ærede første Landsthingsmand for 10de Kreds om at tage sit Forslag om en Standning af første Behandling tilbage.

Lehmann: Mit Forslag var motiveret ved den Overbevisning, at den første Behand-